

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 114.301 van 8 januari 2003
in de zaak A. 86.129/XIV-6012.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat V. LURQUIN,
 kantoor houdende te 1060 BRUSSEL,
 Zwitserlandstraat 22

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren in 1976 en van Soedanese nationaliteit, op 26 juli 1999 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 mei 1999 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 1 maart 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op het arrest nr. 88.126 van 21 juni 2000 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen;

Gelet op het administratief dossier;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 23, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting teneinde te worden gehoord van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 13 november 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 18 december 2002 om 14.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat C. VAN CUTSEM die, loco Advocaat V. LURQUIN verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur J. JANS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.

1.1. XXX komt België binnen op 14 februari 1999 en verklaart zich op 19 februari 1999 vluchteling.

1.2. Op 1 maart 1999 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 25 mei 1999 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 1 maart 1999 tot weigering van verblijf. Dit is de bestreden beslissing. De motivering van deze beslissing luidt als volgt:

“(…)

Aan betrokkene werd op 8 april 1999 op haar gekozen woonplaats een oproeping aangetekend verstuurd om de motieven voor haar asielaanvraag te komen toelichten of deze schriftelijk over te maken aan het Commissariaat-generaal.

Aangezien betrokkene zonder geldige reden binnen de maand na de verzending ervan geen gevolg heeft gegeven aan deze oproeping noch aan de vraag om inlichtingen, bevestigt de Commissaris-generaal overeenkomstig artikel 52, par. 2, al. 4, van de Vreemdelingenwet, de weigering van verblijf besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 1 maart 1999.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.

(…).”.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat de Minister van Binnenlandse Zaken in zijn memorie van antwoord opwerpt dat onderhavig annulatieberoep te zijnen opzichte niet ontvankelijk is omdat de bestreden beslissing autonoom genomen werd door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen;

Overwegende dat op grond van artikel 63/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) alle maatregelen tot verwijdering van het grondgebied die zijn genomen ten opzichte van de vreemdeling, worden geschorst tijdens de termijn waarbinnen men een dringend beroep kan instellen bij de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, alsmede tijdens de duur van het onderzoek van dat beroep;

Overwegende dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dient beschouwd te worden als tegenpartij wat betreft de bevestigende beslissing tot weigering van verblijf, die de beslissing tot weigering van verblijf van de Minister van Binnenlandse Zaken volledig opslorpt; dat de Minister van Binnenlandse Zaken dient beschouwd te worden als tegenpartij met betrekking tot de verwijderingsmaatregel ten gevolge van de beslissing tot weigering van verblijf; dat de exceptie van onontvankelijkheid wordt verworpen;

2.2. Overwegende dat de Minister van Binnenlandse Zaken in zijn memorie van antwoord opwerpt dat het verzoekschrift onontvankelijk is bij gebrek aan een voldoende duidelijke uiteenzetting van de middelen;

Overwegende dat deze exceptie niet kan worden weerhouden; dat verzoekster in haar verzoekschrift op afdoende wijze de bepalingen uiteenzet welke volgens haar door de bestreden beslissing werden geschonden; dat uit de memorie van antwoord van de eerste verwerende partij blijkt dat deze laatste uitvoerig heeft geantwoord op hetgeen verzoekster heeft uiteengezet in haar verzoekschrift;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1. Overwegende dat verzoekster in een enig middel de schending aanvoert van de rechten van verdediging, en van artikel 52, § 2, 4/, van de Vreemdelingenwet; dat zij daaraan toevoegt dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een manifeste appreciatiefout heeft gemaakt en de beginselen van behoorlijk bestuur heeft geschonden;

3.2.1. Overwegende dat bij brief van 4 maart 1999 verzoekster een dringend beroep heeft ingediend bij de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

tegen de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 1 maart 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 8 maart 1999 de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de ingevulde vragenlijst heeft ontvangen, waarin verzoekster een uiterst summiere uiteenzetting van de motieven van haar asielaanvraag gaf; dat op 8 april 1999 verzoekster werd opgeroepen om op 20 april 1999 op het Commissariaat-generaal te worden gehoord;

3.2.2. Overwegende dat verzoekster aanvoert dat de overweging van de Commissaris-generaal dat zij zonder geldige reden geen gevolg heeft gegeven aan de oproeping, in tegenstrijd is met de feiten, doordat verzoekster medische problemen had, en aan haar Advocaat een medisch attest heeft overgelegd waaruit blijkt dat zij niet in staat was een interview af te leggen wegens ziekte; dat haar Advocaat het medisch attest aan de Commissaris-generaal op 23 april 1999 heeft verstuurd, en dit zowel per fax als per brief;

Overwegende dat artikel 52, § 2, al. 4, van de Vreemdelingenwet het volgende bepaalt:

“De minister of diens gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die het Rijk binnengekomen is zonder te voldoen aan de in artikel 2 gestelde voorwaarden, die zich vluchteling verklaart en vraagt als dusdanig erkend te worden, niet toegelaten zal worden in die hoedanigheid in het Rijk te verblijven :

(...)

4/ wanneer de vreemdeling, binnen een maand na de verzending geen gevolg heeft gegeven aan een oproeping of een verzoek om inlichtingen en daarvoor geen geldige reden kan opgeven.”;

Overwegende dat de bestreden beslissing is gebaseerd op het feit dat verzoekster binnen een maand na de verzending van de oproepingsbrief hieraan geen gevolg heeft gegeven, noch aan de vraag om inlichtingen; dat in de oproepingsbrief verzoekster werd verzocht om, indien zich een geval van overmacht zou voordoen dat haar zou beletten om gevolg te geven aan de oproeping, enerzijds het bewijs van de ingeroepen overmacht en anderzijds de elementen die zij ter ondersteuning van haar asielaanvraag wou inroepen, binnen een maand na de datum van de oproeping, per aangetekend schrijven over te maken aan het Commissariaat-generaal; dat uit het dossier blijkt dat het dringend beroep dat op 4 maart 1999 door verzoekster werd ingesteld, geen uiteenzetting bevat van de gegevens waarop zij haar asielaanvraag steunt; dat in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal, die door verzoekster op 8 maart 1999 werd ingediend, zij enkel het volgende aanvoert:

“Ik werd gearresteerd in mijn land omwille van de oorlog door de politie. Ik kan niet terug omwille van de oorlog. Ik ben nergens veilig.”;

Overwegende dat bij brief van 8 maart 1999 verzoekster werd opgeroepen om op 20 april 1999 te verschijnen op het interview; dat de Advocaat van verzoekster op 23 april 1999 een medisch attest heeft ingediend; dat de eerste verwerende partij terecht opmerkt dat dit medisch attest enkel vermeldt dat verzoekster niet in staat is

arbeid te verrichten, doch geen vermelding bevat dat zij haar woning niet zou mogen verlaten; dat, aangezien verzoekster geen gevolg heeft gegeven aan het verzoek om de elementen ter staving van haar asielaanvraag over te leggen aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en de uiteengezette motieven in de vragenlijst niet kunnen worden beschouwd als een precieze en omstandige uiteenzetting van de gegevens waarop haar asielaanvraag steunt, vaststaat dat de Commissaris-generaal zijn appreciatiebevoegdheid niet heeft overschreden en de motieven van zijn bevestigende beslissing duidelijk heeft uiteengezet;

3.2.3. Overwegende dat met betrekking tot de rechten van verdediging wordt overwogen dat de procedure die wordt geregeld door de Vreemdelingenwet voor de Minister of zijn gemachtigde en voor de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een administratieve procedure is en geen jurisdictionele; dat bijgevolg het tegensprekelijk debat, waarin voornoemde wet niet voorziet, in principe niet moet plaatsvinden; dat het de Commissaris-generaal niet ten grieve kan worden geduid dat hij geen poging heeft gedaan om naar verzoeksters uiteenzetting te luisteren; dat van verzoekster mag worden verwacht dat zij zorgvuldig is en haar medewerking verleent, en dienvolgens gevolg geeft aan de oproep om - in geval van overmacht - de elementen die zij ter staving van haar asielaanvraag inroept, per aangetekend schrijven aan de Commissaris-generaal over te maken; dat de beginselen van behoorlijk bestuur niet werden geschonden; dat het enig middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 347,05 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht januari tweeduizend en drie, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

D. MOONS.